

architectuur

Een houten woning
aan het Stobberak

De ingetogen recreatiewoning in het buurtschap Boornzwaag over de Wielen. FOTO PETER KARSTKAREL

Aan het einde van de Rodenburgwei in het land van Boornzwaag over de Wielen en aan het water het Stobberak is een woning gebouwd. Op een rustige, vrij geïsoleerde plek midden in Friesland. De recreatiewoning, helemaal gericht op het aangenaam verpozen in het landschap, is van bijzondere architectuur: door de ingetogen uitwerking wil deze beslist niet opvallen.

In het Stobberak zullen ooit boomstronken onder water hebben gelegen. De woning aan het Stobberak is geen blokhut van stobben geworden maar wel een keurig met hout beklede woning. Het erf lag onvoldoende beschermd en Wetterskip Fryslân verplichtte bij nieuwbouw de dijken rond het ruime erf te verhogen. Er is toen besloten om het hele erf te verhogen, waardoor de nieuwe woning nu op een terp staat.

De woning ligt dicht bij de snelweg A7 maar ligt toch flink geïsoleerd. Je moet kilometers omrijden om aan dit rak halfweg tussen Sneek en Joure te komen. De plek hoort officieel bij het kerkloze dorp Boornzwaag, maar ligt aan de overzijde van de Langweerder Wielen. Daar ligt de oude boerennederzetting Rodenburg en de weg die er naar toe leidt, heet dan ook de Rodenburgwei. Bij de boerderij stond een oude arbeiderswoning die in de jaren zeventig is vervangen

Gemaalgebouwtje is te opvallend

door een onnozele woning, type rijtjeswoning maar dan zonder in een rij te staan. Deze kwam te koop en een echtpaar vond het met de nodige aanpassingen geschikt als recreatiewoning. Het aanpassen bleek volgens architectenbureau Jelle de Jong uit Lemmer onbegonnen werk en zij ontwierpen een heel nieuw onderkomen.

De woning heeft een winkelhaakvormige plattegrond. Een

lange hoofd vleugel en een iets kortere dwarsvleugel. In het hoofdvolume zijn een kantoor, een grote slaapkamer met badkamer en kasten ondergebracht. Dit volume is aan de zuidzijde verlengd met een boothuis met carport en berging. Op de verdieping liggen nog twee slaapkamers met badkamer die aan beide zijden een diep door het zadeldak overspannen balkon kregen. De korte vleugel bevat het eigenlijke woongedeelte met een vrij open plattegrond met een zitkamer en een eetkamer, een deels afgegrensde keuken en een kantoor met archiefruimte.

Het hoofdvolume is gedekt met een zinken zadeldak; de dwarsvleugel heeft een plat dak. De wanden aan de oost- en noordzijde zijn vrij gesloten met horizontaal getimmerde, in bruinrijks voorbehandelde delen. De wanden aan de binnenhoek, gericht op het zonnige zuiden en westen, zijn veel opener. Daar is een houten veranda voorgelegd die voor de korte vleugel met een volledige glaspuip op het zuiden overdekt is. Voor de andere vleugel, voorzien van openslaande glasdeuren, heeft de veranda geen overstekend dak. Op de westelijke hoek komt de veranda uit op een patio die met lamellen is gedekt tegen de hoge zomerzon.

Niet alleen de bescherming van het erf moest van het Wetterskip veiliger worden gemaakt, maar het skip ging zelf ook aan de slag. De polders aan weerszijden van het Stobberak moesten met een ondergrondse duiker tezamen worden bemalen met een nieuw gemaal. Er kwam ten zuiden van het nieuwe huis een mooie tochtsloot, maar er kwam ook een gemaalgebouwtje bij. Een aardig gebouwtje met een opvallende afwerking in lindenoker. Opvallend, maar niet passend in de ingetogen omgeving. Een teerkleurige afwerking zou dit kunnen verhelpen. Dat zou in respect zijn bij de fraaie en toch ingetogen nieuwe woning.

PETER KARSTKAREL